

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET. * SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

<p>Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők.</p> <p>Előfizetési díjakat és hirdetésekkel az Országos Halászati Egyesület Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11. lételemet 56. fogad el.</p>	<p>MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN. Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.</p> <p>Nemtagoknak előfizetési díj: { Egész évre 12 pengő. Fél évre 6 pengő. Külföldre egész évre 16 pengő.</p> <p>Allami alkalmazottaknak 50 %-os kedvezmény jár.</p>	<p>Verantwortlicher Redakteur: Dr. Emil Unger.</p> <p>Administration: Ungarischer Landesfischer-Verein, BUDAPEST, Kossuth Lajos-tér 11. lélem. 56.</p>
<p>Szerkesztőség: Budapest, II., Herman Ottó-út 15. sz. Országos m. kir. Halélettani és Szennyvízvizsgáló Intézet</p>	<p>HALÁSZAT — (FISCHEREI) FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI Organ des Ungarischen Landesfischer-Vereins Budapest.</p>	<p>Redaktion: Kgl. Ung. Landesanstalt für Fischerei biologie und Abwasserkunde. Budapest, II., Herman Ottó-út 15. sz.</p>

TARTALOM: Hivatalos rész. — A pisztráng és az ember. Dr. Mika Ferenc és vitéz Dr. Varga Lajos. — A pészmapocok. Vásárhelyi István. — A Duna magas vízállása és a halászat. Bernáth István. A bolharákok élete. — Ifj. Dr. Szabó Zoltán. — Ujdonságok — Vegyesek. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND. Amtlicher Teil — Die Forelle und der Mensch. — Die Bisamratte. — Das Hochwasser der Donau und die Fischerei. — Das Leben der Flohkrebse. — Neuigkeiten. — Preisliste. — Anzeigen.

Hivatalos rész.

M. kir. Földművelésügyi Miniszter.
122.600/1942 szám. VIII. B. 5.

A m. kir. földművelésügyi miniszter 122.600/1942. F. M. számú rendelete a halászati tilalmi idők újabb megállapítása tárgyában.

A halászatról szóló 1888:XIX. t.-c. módosításáról és kiegészítéséről szóló 1925:XLIII. t.-c. 10. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

1. §.

A nyílt vizekre nézve az általános halászati tilalom ideje május hó 15. napjától június hó 12. napjáig tart.

2. §.

(1) Nem vonatkozik az 1. §-ban megállapított általános halászati tilalom a hegyvidéki, úgynevezett pisztrángos vizekre, valamint a Balatonra.

(2) A hegyvidéki úgynevezett pisztrángos vizeken a halászati tilalom

galócára (*Salmo hucho*) március hó 1. napjától — június hó 1. napjáig,

pérhalra (*Thymallus vulgaris*) március hó 1. napjától — május hó 1. napjáig,

sebespisztrángra (*Trutta fario*) október hó 1. napjától — január hó 16. napjáig,

szivárványos pisztrángra (*Salmo irideus*) március hó 1. napjától — június hó 1. napjáig tart.

(3) A Balatonon az üzemterv szerinti halászati tilalom április hó 1. napjától május hó 1. napjáig tart.

3. §.

(1) A Velencei tó sík vizén az 1. §-ban megállapított általános halászati tilalom alatt is szabad húzóhálóval halászni.

(2) A Soroksári Dunaág területén az 1. §-ban megállapított általános halászati tilalom ideje alatt is szabad nyeles horoggal halászni.

4. §.

Az 1. §-ban megállapított általános halászati tilalmi időn felül nem szabad nyíltvizekből folyami és kövi rákot október hó 15. napjától június hó 1. napjáig fogni.

5. §.

A visszafoglalt délvidéki területeken az 5440/1941 M. E. számú rendelet 26. §-a (2) bekezdésének f. pontja értelmében a visszafoglalás előtt hatályban volt jogszabályok az irányadók. Ennek értelmében nem szabad kifogni a kecsegét (*Acipenser ruthenus*) április hó 1. napjától — június hó 16. napjáig,

pontyot (*Cyprinus carpio*) és márnát (*Barbus fluviatilis*) május hó 1. napjától — június hó 16. napjáig, fogassüllöt és kősüllöt (*Lucioperca sandra* és *volgensis*) március hó 15. napjától — május hó 1. napjáig,

galócát (*Salmo hucho*) március hó 1. napjától — május hó 1. napjáig,

rákat (*Astacus fluviatilis* és *Astacus leptodactylus*) november hó 1. napjától — május hó 16. napjáig.

6. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba. Budapest, 1942. április hó 20.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba. Budapest, 1942. április hó 20.

A miniszter helyett:
Dr. Bárczay János sk.
államtitkár

A pisztráng és az ember.

Irták: Dr. Mika Ferenc és vívő Dr. Varga Lajos

Az *orvhalászok*, akik a legnagyobb kíméletlenséggel űzik munkájukat, a ragályos betegségeknek is nagyobb pusztításokat végezhetnek a pisztrángállományban. Leküzdésük érdekében, külföldi mintára, szigorúbb büntető rendelkezéseket kellene életbe léptetni. Az orvhalászok okozta kár elenyésző azonban ahhoz, ami a kultúra térfoglalása következményeképpen jelentkezik. *Ip:ri, mezőga-dasági céljainak* elérése végett az ember különböző építésekkel avatkozik a vizek életébe. Megváltoztatja, átalakítja azok medrét, folyását, víztömegét s az ősi természetes állapotokkal szemben gyökeresen új, sokszor természellelles viszonyokat teremti. Nem szükséges magyarázni, hogy a halak életterébe benyúló különböző emberi beavatkozások, alkotások nem közömbösek a halak életére. Hatásuk nagymértékben érinti őket és nem egyszer komoly életveszedelemeket jelentenek számukra.

A vízben rejlő helyzeti energia nagyobb kihasználása szükségessé teszi a víz tárolását és az esési magasság növelése érdekében a vízszint felemelését. De gyakran árvédelmi és öntözési célból is összegyűjtik éppen a folyók felsőbb szakaszain az esős évszak nagytömegű vizeit, hogy ezeket egyenletesen leengedve az árvizeket megakadályozzák, vagy az alsóbb tájak művelés alatt lévő területeit öntözésük. Gátakat, völgyzárókat építenek, vagy a medret lépcsőzetessé teszik, mesterséges medreket létesítenek, hogy a víz zuhanását megszelidítsék.

A völgyzárak magas falazata fölött a víz tavakat alkot és egyben a kérdéses vízfolyást két egymástól elválasztott részre bontja. A nyári szárazságok idején a tápláló vizek megcsappanása szükségessé teszi a völgyzáró révén tárolt víztömeg lefolyásának a szükséges minimumra való redukálását, esetleg visszatartását. Természetesen ebben az esetben a gát alatti szakaszon a víz medre a legközelebbi mellékvíz betorkolásáig elapad és ezáltal az ott tartózkodó pisztrángok élete veszélybe kerül. A völgyzáró másik káros hatása abban rejlik, hogy meggátolja a halakat abban, hogy a mögötte fekvő ívási helyükre felvándoroljanak. Míg a völgyzáró alatt közvetlenül elfekvő vízszakasz halászatát tehát károsodás éri, addig a fölötte elterülő vízterületét kedvezően befolyásolja.

Az új mesterséges tóban hamarosan gazdag állati és növényi életközösség alakul ki s így a pisztrágnak az új élettér megfelelő. Közvetlenül megjegyezzük, hogy ezekben a mesterséges tavakban a nagy pisztrángokat ne tűrjük meg, mert azok ott sűrűbbé vált állomány fejletlenebb, fiatalabb egyedei között nagy pusztítást végeznek, a vízmederben létesített keresztjáratok hasonlóan (természetesen azonban kisebb méretben) károsan, illetve kedvezően befolyásolja a vizek halászatát.

Tudnunk kell, hogy a duzzasztó gátak, ha vizük 1—1,5 m magasból zuhan alá, a felfelé vándorló pisztrángok számára áthatolhatatlan akadályokat képeznek. Ha pedig a duzzasztógátak a folyó vagy patak medrét az egész szélességében elzárják, akkor az ívási céljából felfelé törekvő pisztráng fontos fajfenntartó élettevékenységét nem végezheti el. A magyar vízjogról szóló 1885. évi XXIII. törvény-cikk előírja, hogy a vízhasználatra jogosultnak hallépcsőt, haláterszűtőt kell létesítenie. Ezek a hallépcsők többfelé lehetnek s a halak természetéhez kell alkalmazni őket. A cél az, hogy ha kerülővel is, a halak a duzzasztóművek fölötti szakaszokba megfelelő utakat nyerjenek. A halutak, hallépcsők építéséről részletes utasításokat ad *Répássy Miklós* fontos könyve: *Édesvízi halászat és halgazdaság*, (II. kiadás, Budapest, 1914.) a 394—400. lapoldalon. *Neresheimer* ezekre vonatkozólag a következőket írja: *«Nem szabad elfelejteni, hogy a duzzasztóművek építésénél a laikusoktól hangoztatott azt a véleményt, mely szerint a néhány méternyi magassági különbözőzetet pisztrángok könynyedén át tudják ugrani, a hatóságok nem osztják. Hasonló mértékben hiábavaló annak elvárása, hogy a pisztrángok az ugrások bonyolult sorozatával el tudják végezni a technikusoktól eléjük adott feladatokat, még ak-*

kor is, ha minden egyes ugrás fizikai képességeik határán belül volna. Így például azt hiszik, hogy a halak alkalmilag csavarvonalasan egymás fölé épített kisebb medencékbe csigalépcsőszerűen fel tudnak ugrani. Még olyan megoldást is lehet találni, hogy egy merőleges akna két szembenálló falára váltakozva egymás fölött építettek kisebb medencéket. Ugy látszik, hogy az építő ebben az esetben hallgatólagosan feltételezte, miszerint a pisztráng jól ismeri az ő jószándékú célját, vagy legalább is tisztában kell lennie azzal, hogy a felsőbb vízmedence megvan és hol van...»

Jelentékeny változásokat okoznak a vizek életében a *folyószabályozások* is, akár az ármentesítés céljait, akár az öntözés feladatait szolgálják. A víz kanyarulatait levágják, folyását megrövidítik; töltések közé szorítják. A mederben lépcsőket építenek s betonlapzatot, betonmedreket létesítenek a régi helyén. Mindezek a munkálatok teljesen kivétkeztetik a pisztrángos vizet természetes állapotából és mesterséges csatornájelleget kölcsönöznek neki. A beavatkozás következtében a mederből eltűnnek a pisztráng számára annyira fontos búvóhelyek. Az egyenessé vált, feltöltött mederben az időnként alázóduló árvizek ereje elől sem állat, sem növény nem talál védelmet. De a szabályozott pisztrángos patakok, vagy kisebb folyók vize különben is gyorsabb folyásúvá válik. Növényvilág vagy egyáltalában nem, vagy csak kisebb mennyiségben képes megtelepedni bennük s ezért tápláléktermelő képességük csaknem teljesen tönkremegy.

A pisztrángos patakok és kisebb folyók vizét nagyon sok helyen mesterséges csatornákon keresztül ipari telepekhez, vagy öntözés céljaiból elvezetik. A nyári szárazabb időszakban a rendes patak- vagy folyómederbe sokszor hónapokon keresztül alig jut víz. A régi meder szárazon éktelenkedik, csak itt-ott áll a mélyebb helyeken kisebb változása!

Az embernek itt vázolt *«kultúrtevékenységét»* nagyon találóan jellemzik *Scheuring L.* következő sorai: *«Valamely természetes víz életébe való minden mesterséges beavatkozás nemcsak helyileg alakít át egy tényezőt, vagy változtat meg egy hangot, hanem a biológiai folyamatok egymásba fonódása folytán az egész élettér többé-kevésbé teljesen átalakul s egy egész akkord, sőt egy fuga másként csendül fel. És a biológiai változásoknak ismét gazdasági következményei vannak, olyanok, melyeket nehezen, vagy egyáltalában nem lehet előre megjósolni.»*

Ime, így lehet és így lesz az ember is a pisztrángok ellenségévé. Am éppen az ember szellemi, lelki és erkölcsi magasarangúsága megkötánja, hogy minden erejével segítsen az élővilág tagjainak, ha azok a természet csapásai, vagy saját munkája következtében veszedelembe kerülnek! És a józan ész mellett gazdasági okok is megkövetelik, hogy segítsen azoknak az élőlényeknek, melyek éppen az ő hasznára vannak. Az emberiség fejlődése és szaporodása, a kultúrzsükségletek növekedése és ezek kielégítése megkövetelik, hogy az ember technikai működésével beavatkozzék a természet rendjébe s kihasználjon minden természeti erőforrást. Ezeknek tudatában a halász is elhallgattatja aggodalmait. Am megkívánhatja, hogy az építés ne járjon rombolással és pusztítással.

A halak életterében lévő vizeket tehát úgy kell kihasználni, hogy azok halállománya is megmaradjon. Ha ez lehetetlen volna, akkor minden technikai képességgel arra kell törekedni, hogy a halállomány minél nagyobb része megmenthető legyen. Ügyelni kell arra, hogy a víz haltermelő képessége ne menjen teljesen tönkre. A védelmi intézkedéseket nem az építések után kell megtenni, amikor már rendesen késő, hanem már előzőleg úgy kell kidolgozni és megvalósítani minden tervet, hogy a vizek halgazdasági jelentősége a lehetőség szerint ne szenvedjen csorbát. Hiszen a *halbőség, a halállomány épségének megőrzése is az ember javát szolgálja!*

A vízműtelepek, villamos-energiát termelő művek, vegyszertü gyárak, öntözőjőakarati vezetőségei gondoljanak mindig arra, hogy kevés jóakarati is elegendő ahhoz, hogy a patakok, kisebb folyók nemcsak vízfordó adottságok, hanem élőlényeknek lakóhelyei, életfeltételeket nyújtó jelensé-

gek is. Ilyen meg gondolás alapján könnyen és olcsón berendezéseket létesíthetnek, melyekkel a vizek halállományának fenntartásához — tehát gazdasági kincsek, emberi javak megmentéséhez — hozzájárulhatnak. A vegyészeti gyárak elhasznált szennyvizeit csak lassan, fokozatosan fogják a természetes vizekbe lebocsátani; a forró vízzel dolgozó telepek nem fogják elhasznált vizüket egyszerre kibocsátani a halak életteréül szolgáló vizekbe; a városok csatornáik bűzös, szennyes, mérges tartalmát előbb mesterséges eljárásokkal semlegesíteni fogják, stb. Látható, hogy jószándékkal sokat lehet tenni abból a célból, hogy a halászatot és a halállományt károsodás ne érje. Minden építő tevékenységnél, mely a vizeket érinti, ismerni kell azért a halászat követeléseit és a halak igényeit is!

Ha pedig a technikusok és a halászok összefogása sem tudna segíteni valamely vízi életter fenntartásában, akkor következhetik el az az idő, amikor a *haszontalanul elfolyó patakok, kisebb folyók* ismét emberi munkával, emberi beavatkozással *hasznosító életterekké válnak*. Akkor válik szükségessé, hogy *mesterséges pisztrángtenyészeteket* létesítsen az ember s mutassa meg, hogy amikor egyik kezével rombolnia kell, akkor a másik kezével építeni is tud. S az elpusztult, vagy elveszett pisztrángos patakok és kisebb folyók helyett *mesterséges tenyészeteket* létesít addig elhanyagolt, teljesen jelentéktelen vízfolyásokban is. Ez a kérdés azonban már a *mesterséges pisztrángtenyésztés* nagyarányú feladataihoz vezet át bennünket.

A pézsmapocok. (Fiber zibethicus)

Írta: Vásárhelyi István.

1. kép. A pézsmapocok. (Fiber zibethicus L.) Foto: Vásárhelyi.

1914—15-ben gyakran foglalkozik úgy a napi, mint a szakcsajtó ezzel a Csehországban megtelepített állattal, elterjedésével sőt országunkban való esetleges megjelenésével. A föltevés csakhamar valóságnak bizonyult, mikor 1915. őszén Németjárdaluban (Moson m.) megfogták az első magyarországi pézsmapocokot. A világháború vérzivataros ideje alatt nem hallottunk róla semmit. Csak jóval később, 1921-ben, a soroksári Dunaágból, — majd 1924-ben, kisbodaki (Moson m.) s győri előfordulásáról kapunk újabb adatokat. Ettől az időtől kezdve mind gyakoribbak az előfordulására vonatkozó közlemények. Egyrésztük csupán előfordulásáról számol be, míg mások életmódjáról és táplálkozásáról is tartalmaznak adatokat. Hogy terjedését a hivatalos körök sem nézték tétlenül, mutatják a kötelező irtását szorgalmazó rendeletek. 1929—30-ban már a beszolgáltatott pézsmapocokfarkak után pénzbeli jutalmat is fizettek. Ezek az irtási rendeletek és jutalmak mind az elterjedésének megakadályozását célozták. U. i. főleg a védgátakat féltették tőlük. Ezen intézkedések dacára, az eltelt 26 év alatt, folyton újabb területeken telepedett meg s ma már a magas hegyektől eltekintve, alig van jelentősebb vízünk, ahol több-kevesebb számban meg ne találánk. A védgátakban okozott kártételét eddig sehol sem észlelték. Ez különben szakemberek által előrelátott is volt. Hiszen az országban egyetlen védgát sincs, amelyiknek lábadata állandóan vízben volna. Távvolabb fekvő gátakban pedig egyáltalán nem készíti fészket.

Igen érdekes, hogy ilyen rossz hírű állat életmódját, el-

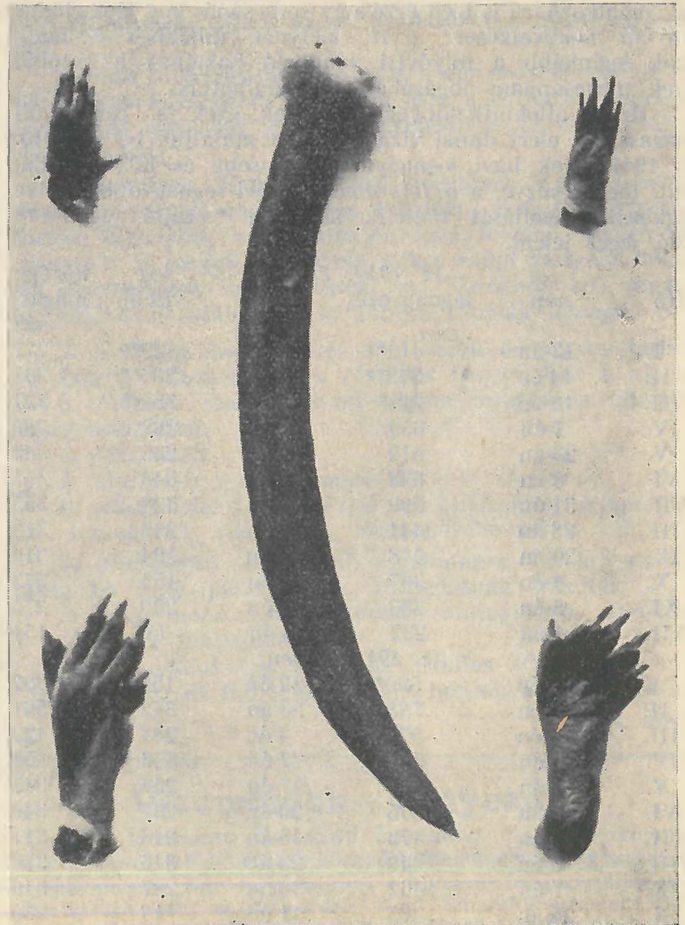
terjedését, a hivatalos zoológia 26 év alatt sem tartotta szükségesnek, vagy érdemesnek tanulmányozásra s összegyűjtésre. Pedig egy állat káros, vagy hasznos voltáról csak úgy dönthetünk, ha életjelenségeit, elterjedését pontosan ismerjük. Ezek nélkül terjedésének, kártételének gátat nem vethetünk, s minden, ezen ismeretek nélkül ráfordított összeg csak kidobott pénz.

2. kép. Fiatal pézsmapocok. Foto: Vásárhelyi.

Állatunk térhódítása napról-napra tart. Dolgozatomból kitűnik, hogy egyes megyékből még hiányzik, vagy inkább még nem került szem elé. De egy ilyen rejtett s főleg éjjeli életmódot folytató állatnál ez érthető is. Ezeket a hiányokat a jövő, — talán alaposabb, — kutatása van hivatva pótolni.

A pézsmapocok életmódjának, elterjedésének tanulmányozásával megjelenése óta foglalkozom. A rávonatkozó hazai

3. kép. A pézsmapocok mellső (felül), hátsó (alul) lábai és farka (középen). Foto: Vásárhelyi.

irodalmi adatokat a lehetőség szerint összegyűjtöttem s jelen közleményemben közreadom. Hogy ez a munkám 100%-ig nem teljes, tudom és érzem. Kenyérkeresetem u. i. kizárja, hogy tanulmányozásának több időt szentelhessek. Adatokat pedig nálunk majdnem lehetetlen kapni. Így az esetleges hiányokat ezeknek kérném betudni.

A pézsmapocok (*Fiber zibethicus* L.) Amerikai neve: pézsmapatkány (muskrat, musquash, ondatra. Német neve: hódpatkány (Biberatte, Bisamratte).

(Folyt. köv.)

A Duna magas vízállása és a halászat.

— A Duna 1940. és 1941. évi téli magas vízállásának kihatása halakra és halászatra. —

Talán még mindenkinek emlékezetében van az elmúlt 1940. és 1941. két év rendkívül magas vízállása, még pedig leginkább azoknak, akiknek e magas vízállások folytán bekövetkezett pusztító árvizek házaikat romba döntve nemcsak gazdaságaikat, hanem minden vagyonukat tönkretették. Ezek az emléket magas vízállások abban különböztek a rendes tavaszi úgynevezett «zöld áradás»-októl, hogy mindkettő télen és pedig az 1940. évi március, az 1941. évi február havában volt, amikor a folyó vize még nagyon hideg, mert a Dunát mindkét esetben az áradást megelőzőleg vastag jégpáncél borította és ezeket az áradásokat, illetve árvizeket is a zajló jégnek összetorlódása folytán keletkezett jégtorlasz, úgynevezett «jégdugó» okozta.

Ugyanis télen, illetve a tavasz beköszönté előtt, mikor az idő hirtelen enyhülése folytán a folyóvizeken meginduló zajlásnál jégtorlaszok keletkeznek, az így megduzzasztott víztömegek rövid időn belül kiépnék medrükből és ezek okozzák a pusztító, romboló árvizeket. De ezek az árvizek nemcsak az útkukba eső területeken lakók ingó és ingatlan vagyonában okoznak károkat, hanem a halászattal foglalkozókra is igen érzékeny sorscsapás egy jégtorlódás folytán bekövetkezett árvíz, melynek kihatását a halászok leginkább a folyóvízi vándorló halaknak az utóbbi évek megcsappant fogásában tapasztalhatták.

Hogy áttekinthetőbbek legyenek ezek a rendkívüli magasságot elért dunai vízállások, itt mutatjuk be az 1940. és 1941. évek havi legnagyobb, legkisebb és középvízállásait, megjegyezve, a *dült számok* az évi legnagyobb, illetve legkisebb vízállását tüntetik fel, míg * zajló jeget, ** álló jeget jelent.

Hó	Az 1940. évben:		legkisebb	középvízmagasság
	nap	nap		
I.	13-án	412**	8-án	129*
II.	14-én	378**	24-én	266**
III.	18-án	724*	1-én	338**
IV.	1-én	659	19-én	282
V.	23-án	519	19-én	265
VI.	8-án	633	30-án	343
VII.	31-én	399	11-én	328
VIII.	28-án	411	11-én	248
IX.	20-án	418	13-án	194
X.	4-én	367	26-án	156
XI.	8-án	353	1-én	200
XII.	1-én	232	23-án	78*
Az 1941. évben:				
I.	25-én	590**	12-én	150*
II.	4-én	738*	28-án	362
III.	14-én	570	4-én	284
IV.	5-én	514	27-én	366
V.	6-án	424	17-én	266
VI.	18-án	375	29-én	290
VII.	22-én	473	16-án	248
VIII.	5-én	440	23-án	316
IX.	7-én	462	30-án	207
X.	26-án	465	11-én	148
XI.	17-én	384	30-án	240
XII.	20-án	256	13-án	164

Ezen adatok pontosak, amennyiben azokat a Földmí-

velésügyi m. kir. Minisztérium Vízrajzi Intézete volt szíves rendelkezésemre bocsátani, amiért ezúton mondok hálás köszönetet.

Tehát, amíg az 1940. évben az évi átlagos legnagyobb 474, a legkisebb 236, a középvízmagasság 331 cm., addig 1941 évben az átlagos legnagyobb 468, a legkisebb 255, a középvízmagasság pedig 373 cm. volt.

Ha a legutóbbi 20 év legmagasabb vízállásait vizsgáljuk, azt látjuk, hogy 1924-ben 303 és 1926-ban 302 cm. volt az évi középvízmagasság és amíg 1924. év június 14-én 618, 1926 év június 26-án 637 cm., addig 1940. év március 18-án 721, 1941. év február 4-én 738 cm. volt a legmagasabb vízállás.

Ha pedig tüzetesebben megvizsgáljuk a fentebbi 2—2 év magas vízállásait, azt látjuk, hogy az 1924-iki és 1926-iki két év magas vízállása mindenkor június havában volt, tehát a halak leívására nagyon megfelelő időben, míg az utóbbi két év március illetve február havában volt és így ezek nem olvadások vagy esőzések folytán bekövetkezett rendes áradások, hanem jégzajlás következtében keletkezett jégtorlódások által megduzzasztott Duna vízének kiöntései, vagyis árvizek voltak.

A rendes tavaszi, május vagy június havában bekövetkező áradásoknak a halak ívására nagyon jó hatásuk van, kiváltképpen, ha ezt még jó meleg, napsütéses idő is elősegíti. Azonban a nagyon korai, mint a múlt évi februári, illetve a két év előtti március havi igen magas vízállás a halak szaporodására, az egyellen ragadozó csukát kivéve, mely rendszeresen február havában szokott leívni, nem volt megfelelő, mert nemcsak a víz, meg a levegő volt nagyon hideg, hanem a halak legnagyobb részének még nem volt itt az ideje sem, hogy leívjon.

De nemcsak a halak szaporodására hátrányosak ezek a koratavaszi jégtorlódások folytán bekövetkezett pusztító és romboló árvizek, hanem magukra a halakra is, még hozzá nagyon is hátrányosak. Mert az összetorlódott jég, mely a folyót tükrétől a fenekéig (medréig) elzárja, megakasztja a víz folyását és ezáltal elzárja a halak vonulásának útját is, és megindulva ez a jégtorlódás, a torlódás alatt levő halakat maga előtt kergetve, úzva, néha bizony az egész folyó hosszában tartózkodó halakat rendszerint azonos helyi helyektől messze elsodorja és ezáltal a halállományt ezeken a folyamrészekeken alaposan lecsökkenti. Azonban ezek a jégtorlódások nemcsak a halak elsodrásával okoznak a halállományra és ezáltal a halászatra nézve felbecsülhetetlen károkat, hanem azzal is, hogy ezekkel a jégtorlódásokkal okozott árvizekkel kiszorított halak, melyek az árvíz néha többszáz kilométer hosszú útját követve elszakadnak a Dunába való visszatérésük lehetőségétől és miután itt a kiszorított, megduzzasztott víz nem úgy mint egy rendes áradásnál, visszahúzódik medrébe, hanem mind tovább és tovább folyik és az alacsonyabb lapályokon megáll és az ott rekedt hal vagy a környék lakosságának zsákmánya lesz, vagy pedig kiszáradva ott pusztul el, elárasztva búzzal az egész környéket.

Azt pedig, hogy a jégtorlódások milyen kárt okoztak a Duna halállományában, szomorúan tapasztalhatták halászaink, akik a már két éve majdnem egész nyáron átlátszó magas vízállás miatt más számmal, mint fenék-(kecsege-) hálóval nem igen halászhattak és így ezzel a csakis magas vízállásnál használni szokott számmal meglehetősen kevés halat fogtak és ami a legfeltűnőbb, nagyon megritkult itt a Dunában folyóvizeink két legismertebb vándorhala, a kecsege meg a márna. De nemcsak fenékhalóval fogtak kevés márnát, hanem fenékszinórral is. Míg 1940-ben még valamit lehetett ezzel az utóbb említett számmal fogni, addig a múlt évben fenékszinórozóink nagyon gyenge eredményeket értek el és bátran lehet rájuk azt mondani: «leégték». Míg a régebbi években ilyen gyakran történt meg, hogy egy-egy héten egy métermázsza, vagy még ezen felüli mennyiséget is fogtak, addig a mostani két utolsó évben nagyon jó fogásuk volt, ha egy héten 25 kg-ot sikerült fogniok.

Befejezésül meg két igen fontos megfigyelésemet fogom itt ismertetni, melyeket a legutóbbi két évi magas vízállással kapcsolatban alkalmam volt szerezni. Az egyik az, hogy

a csukák feltűnően elszaporodtak a Dunában, különösen a Dunának olyan részén, ahol a víz vagy áll, vagy nagyon lassan folyik mint például a folyónak egy nagyobb kanyara (hajlása) után, vagy pedig olyan helyeken, ahol a part fűvel és bokrokkal be van növe és már gyengébb áradásnál is ez a partrész víz alá kerül. Az ilyen helyeken nagyon sok csukát lehet fogni. Most két éve megírtam a Halászatban, hogy az 1936. év előtt alig lehetett a Dunában, legálább a Dunának Budapest—váci szakasán csukát fogni,* de azóta nagyon elszaporodtak, sőt nagyon sok a csuka-ivadék is. — A másik pedig az, hogy nagyon megfogtak, sőt a múlt évben teljesen eltűntek a Dunából a ponty-ivadékok. Ugyanis míg 1940-ben még itt-ott került a hálóba ponty-ivadék, addig 1941-ben már egyetlen egyet sem lehetett látni.

Bernáth István.

A bolharákok élete.

Irta: ifj. dr. Szabó Zoltán.

(Folytatás.)

Kolkowitz-nak ezek szerint a bolharák oligosaprob jellegére nézve adóit véleménye nem teljes mértékben helytálló, noha tény az, hogy rendes körülmények között a bolharák eredetileg a tisztavizekben fordul elő, vagy nem létesít szennyezett vízben új települést. Schäperclaus osztja Kolkowitz véleményét és megállapítja még Wundsch-al egyértelműen, hogy a bolharák érzékeny a mészhányával, továbbá a hidrogén ion koncentráció (pH érték) ingadozásával valamint gyenge organikus tisztátalansággal és csekély oxigén hiánnyal szemben. Megfigyeléseim ezek szerint részben alátámasztják Wundsch ily irányú tapasztalatait.

Táplálékuk Wesenberg-Lund szerint elsősorban növényi detritus, azonban nagyfokban dögevők is ugyanezért. Lampert szerint elhalt állati szervezetekkel és kis élő állatokkal is táplálkoznak. Doflein (7) megállapítja, hogy a vízbe hulló levelek gyöngere parenchima részeteit pusztítja el, visszahagyva a támasztószövetek szép rácsozatát (érhálózatot). A tavak kis állatvilága és a környezet közötti kapcsolatok fejtegetése folyamán Schäperclaus a bolharákot táplálkozás-physiologiai alapon a magasabbrendű növényeket evő állatok közé sorolja. Haempel szerint néha húst is eszik és így, ragadozóvá válhat. Wesenberg-Lund azt írja, hogy roppant tömegekben gyülekeznek össze a bolharákok a rothadó halakon, amelyek a sekély vízpartokra sodródnak.

Mesterséges és természetes táplálkozási kísérleteim során érdekes megfigyeléseket végeztem, melyek kapcsán megállapítottam, hogy a bolharák egyáltalában nem válogatós állat, csupán élvezhetőségi, vagy emészthetőségi szempontból tesz különbséget az élelme tárgya között. Sokat, sokszor és mohón eszik. Az élelmet (detritus vagy élőlény) gnathopodái közé veszi, megragadja és szájrészeihez szorítja. Sokszor azt lábai között megforgatja. Ha nagyobb zsákmányra tesz szert, azt valósággal széttepi és csak a javát (számára értékesebbet, emészthetőbbet) eszi meg. Ha többféle táplálék fajta közötti választás lehetősége merül fel, akkor válogatóssá válik s először a számára kedvezőbbnek esik neki. A homokba, iszapba hulló élelmet kiássa. Antennáival (csápjaival) kitapogatja a táplálék helyét, gnathopodáinak erőyes lökéseivel befurodik a táplálékhoz, a pleopodák szélesebb mozgásával (vizáramoltatás) és a pereopodák segítségével az elfedett táplálékról teljesen vízszintes törzstartással elszorja a homok vagy iszap réteget. Valósággal porzik mögötte ilyenkor minden. (Hasonlít e művelet a pocok-kikötő eb vadászó munkájához. I. 2. ábra, 3. rajz.)

Táplálkozáskor valósággal összevesznek egy-egy jó falaton, képesek egymás szájából kiélni a falatot. A gyengébb vagy a fiatalabb ilyenkor pánikszertűen menekül. A párzó hímek megragadott nőstényeiket táplálék kereső útjukon koloncként mindenhová magukkal cipelik s eköz-

ben csak a saját táplálkozásukra vannak tekintettel. Falánkáguk határtalan.

Erdekes volt megfigyelni azt, hogy ha valamilyen új táplálék hullott bele az aquáriumba, milyen hamar megtalálták azt, nagy tömegekben összegyűltek azon és hogyan tülekedtek annak szétszedésében. Ha ez sikerült, akkor szétszédtek, mindegyik a zsákmányát magával ragadva. Az új táplálék felett 10-15 cm magasságban elúszó bolharák szinte pontosan vetette rá magát a talajon nyugvó tápláléokra. Ez vagy a kiváló szaglászuk, vagy ízérzőkük, vagy esetleg látásuk következménye lehet.

Megfigyeltem azt, hogy vízbe hulló faleveleknek először a parenchima sejtjeit, mint Doflein írja, majd egyéb táplálék hiányában annak érrendszerét is, sőt a szárát is teljesen szétrágva, elpusztítva, etlék meg.

Szemtanuja voltam annak, amikor az iszapból mitsem sejtő Tubificidát rántott ki egy bolharák és teljesen elfogyasztotta azt. Hasonló sors ért számos riadtan menekülő Dachniát, Cyclopot vagy Bosminát, sőt saját kicsinyeit is. Később eldobta élő táplálékát, de az akkor már hiányos ronc, hullá volt. Cypris (kis kagylós rákocskák) félékkel is próbált táplálkozni, azonban eredménytelenül. A Daphniák az aquáriumban a vízszinhez közel tartózkodnak, ha abban ponty-féle hal van. Kísérleteimben bolharák esetében is ugyanezt tapasztaltam, ugyanis mihelyt a Daphnia megérezte a számára veszedelmes és őt kártartóan üldöző ellenséget, nyomban csak a vízfelszín közelében tartózkodott állandóan, bár ez a jelen esetben nem sok eredménnyel kecsegtett, tekintve, hogy a bolharák, ha őt nagyobb ellenség nem zavarta meg, az aquárium egész mélységében vadászgatott táplálék után.

Téves Brehm (2) ama megállapítása, hogy a bolharák kicsinyei növekedésük elején az anyjuk lábai között keresnek és találnak menedéket, védelmet baj esetén; szerintem, mihelyt tehetik elmenekülnek, és kerülnek a nagyobb fajtestvéreikkel a találkozás. A Gammarusok békés és társas együttélése csak táplálék bőség esetén képzelhető el, táplálék hiány esetén riadtan menekülnek egymás elöl.

Számos bolharák-táplálási kísérletem eredményeként az alábbi összefoglalásban állítottam össze a bolharák számára értékes és kevésbé értékes, természetes és mesterséges tápanyagokat:

1. *Lótrágya.* Egy-két napig előzetesen vízbe áztatva. Hosszabb áztatás után a víz felszínén vastag (bórszerű) hártya képződött, mely szintén igen kiváló tápláléknak bizonyult. E hártya összetétele mikroszkópi vizsgálat alapján a következő volt: Zooglea, sp., Vorticella sp., rengeteg különböző baktérium, különböző Ciliáták tömege.

2. *Rothadó iszap.* Kékes zöld színű és vegyes tartalmu detritus. Összetételének részletes ismeretét I. alább.

3. *Falevél.* Száraz falevél vízben áztatva és ott pár napig rothasztva.

4. *Főtt tészta.*

5. *Rothadó nyers húsreszelék.*

6. *Állati tetem.* Foszladozó, elnyálkásodott állapotban (pl. Gammarus, vízi csiga, Hydropsyche lárva, stb.)

7. *Különböző algák* (pl. Cladophora fracta) szálai, főleg, ha azok pusztulásnak, rothadásnak indultak.

8. *Vízi moha* (pl. Fontinalis antipyretica) levélkéi.

9. *Nyers húsreszelék.*

10. *Élő állatok* (pl. Daphnia, Tubifex stb.).

11. *Egyéb.* (pl. főtt tojás sárgája, burgonya reszelék, stb.)

(Folyt. köv.)

Ujdonságok—Vegyések

Az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 26-ára összehívott évi rendes közgyűlésére vonatkozólag értesítjük t. tagtársainkat, hogy a közgyűlést a korelnök felfüggesztette, miután a szervezeti jog gyakorlása körül felmerült nézeteltérések tisztázhatók nem voltak, s a felfüggesztésről jelentést tett a belügyminiszter úr önagyméltóságához, kérve az ügy megvizsgálását.

* Lásd Halászat 1940. évi novemberi, 11-ik számában a Vegyések—Ujdonságok rovatában a Hírek a Dunáról című cikket.

A továbbiakra nézve ez e tekintelben bevárando rendelkezesekhez kell tehát egyesületünknek alkalmazkodnia.

Bírálati jegyzőkönyv

felvételeit Budapesten, 1942. március hó 21-én az országos mezőgazdasági kiállításán.

Jelen vannak: Dr. Goszthony Mihály elnök, Báldy Bálint, Heincz Pál, vitéz Illésy Zoltán, Répássy Miklós és Dr. Unger Emil bírálóbizottsági tagok.

Tárgy: a tenyészállalkiállításán bemutatott élő halanyag bírálata.

I. Pontyos tógazdaságok.

1. A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Urnak a legjobb pontytenyésztő részére adományozott tiszteletdíj t Corchus Dezső és Zoltán haltenyésztőknek ítélte a kiállított pontytenyészanyag különöségéért.

2. Az Országos Halászati Egyesület nagydíját a Magyar Tógazdaságok Rt-nak ítélte a kiállított pontytenyészanyag kitünőségéért.

3. A m. kir. Külkereskedelmi Hivatal tiszteletdíját a Magyar Tógazdaságok Rt-nak ítélte a kiállított fogassüllő és egyéb tógazdasági járulék hal kitünőségéért.

4. Az Országos Halászati Egyesület második díját a gróf Eszterházy tatai hitbizományi uradalom nyerte el pikelyes anyahal kiválóságáért.

5. Az O.M.G.E. első díját gróf Hunyady József mesztényői tógazdasága nyerte el kiváló ponty tenyészanyagával.

6. A Külkereskedelmi Hivatal második díját elnyerte a Sumonyi tógazdaság ponty és tógazdasági járulék halaival.

7. Az Országos Halászati Egyesület harmadik díját elnyerte gróf Jankovich Béán Elemér tógazdasági járulék halaival.

8. Az Országos Halászati Egyesület negyedik díját elnyerte a Gödöllői m. kir. Koronauradalom 2 nyaras pontyanyagával.

II. Pisztrángos tógazdaságok.

9. A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Urnak a legjobb pisztrángtenyésztő részére adományozott tiszteletdíját elnyerte a Lillafüredi pisztrángos tógazdaság különö egynyaras sebes és szívárványos ivadékával.

10. Az O.M.G.E. tiszteletdíját elnyerte a Sopron-kőhidai pisztrángos tógazdaság kiváló pisztráng tenyészanyagával.

11. Az Országos Halászati Egyesület pisztrángos díját elnyerte a Jászóvári Premontrai Kanonokrend sebespisztrángtenyészete.

III. Nyíltvízi halanyag.

12. A Magyar Tógazdaságok Rt. tiszteletdíját elnyerte Illik Viktor szép nyíltvízi halanyagával.

Dicsérő elismerés.

Tóth Kálmán velencetavi halászbérlő halanyagáért elismerésben részesült.

Budapest, 1942. március 21.

Kontur György
jegyzőkönyvvezető titkár.

Vízafogás Paksnál.

Ügylátszik, hogy a Paks-környéki Duna időnkint kedvenc tartózkodási helye egy-egy vizának, mely a Duna legnagyobbra növő hala. Két évvel ezelőt is onnan került ki egy. (1940. május 17-én fogta Feil Ferenc. 55 kg. volt a súlya. L. «Halászbab. 41. évf.)

Ezidén szintén történt vízafogás Paksnál, az 1529. kilométerjelző irányában a Duna közepén április 11-én reggel 9-10 óra között, igen szeles időben. «Könnyű volt megfogni, csak amikor már a csónakban volt, akkor jött magához és szeretett volna védekezni, de már késő volt, mert megkötöttük.» Így írja vitéz Szedresi Imre paksi halászmester.

A budapesti központi vásárcsarnokban a Pironcsák-féle halüzletben április 14-én megérintettük ezt a gyönyörű példányt. 85 kg.-ol nyomott és 2 m 40 cm. hosszú volt! Talán a halászatot hosszú ideig szünetre kényszerítő jégzajlásnak köszönhető, hogy az áradó Dunán hazánkba juthatott vándorúlján a Fekete-tenger torkolatától, s hogy

nem került horogra vagy hálóba már jóval lejjebb, valahol az Aldunán, mint rendszeren a többi viza, melyekből igen ritkán jut már nekünk is, magyar halászoknak.

Dr. U. E.

Árverési hirdetmény.

Az Esztergomi Halászati Társulat bérbeadja a kezelése alatt álló dunai vízi terület halászati jogát az 1912 év május 15-től, 1948. év május 15-ig terjedő hat évi időtartamra. A vízterület Dunamocs telekkönyvi határáról Zebegény község telekkönyvi határáig tart és az a megállapított és alább ismertelt üzemszakaszok szerint kerül bérbeadásra.

A bérbeadás illetve a halászati jog gyakorlásának feltételeit az Esztergomi Halászati Társulat jóváhagyott üzemszabályozza, amely megtekinthető a társulat igazgatójánál Esztergom Városháza I. emelet 9. a hivatalos órák alatt 10-12-ig.

A terület üzemszakaszbeosztása a következő:

I. Üzemszakasz: A Dunának a dunaradványi és a dunamocsi határtól a Dunamocs-Karva illetve Süttő-Piszke telekkönyvi határáig terjedő része. Területe 649 kh. 722 négyszögöl. Tulajdonosa az Esztergomi Érsekség.

II. Üzemszakasz: A Dunának az első üzemszakasz alsó határáról Karva-Muzsla-Lábatlan-Nyergesújfalu telekkönyvi határáig terjedő része. Területe: 502 kh. 313 négyszögöl. Tulajdonosa a piszkei-lábatlani volt úrbéres közbirtokosság.

III. Üzemszakasz: A Dunának a második üzemszakasz alsó határáról Muzsla-Ebed-Nyergesújfalu-Tát telekkönyvi határáig terjedő része. Területe: 911 kh. 343 négyszögöl. Tulajdonosa az Esztergomi Érsekség.

IV. Üzemszakasz: A Dunának a harmadik üzemszakasz alsó határáról Ebed-Párkány-Tát-Esztergom határáig terjedő része. Területe: 707 kh. 1399 négyszögöl. Tulajdonosa az Esztergomi Székesfőkapitán 546 kh. 423 négyszögöl és az Esztergomi Papnevelde 161 kh. 94 négyszögöl.

V. Üzemszakasz: A Dunának a negyedik üzemszakasz alsó határáról a Garam torkolatáig a párkányi oldalon, azzal szemben az esztergomi vágóhíd alatt lévő első kis belonhídig terjedő része az esztergomi oldalon. Területe 1200 kh. Tulajdonosa az Esztergomi Érsekség és Esztergom város. Ezen területről a Primás sziget mellett elterülő Kisdunaág kivételik.

VI. Üzemszakasz: A Dunának az ötödik üzemszakasz alsó határáról az Ipoly torkolatáig a párkányi oldalon és Szentgyörgymező telekkönyvi határáig az esztergomi oldalon terjedő része. Területe cca. 800 kh. Tulajdonosa Esztergom város, az Esztergomi Érsekség és az Esztergomi Székesfőkapitán.

VII. Üzemszakasz: A Dunának a hatodik üzemszakasz alsó határáról Dömös-Zebegény felső telekkönyvi határáig terjedő része. Területe kb. 800 kh. Tulajdonos: A M. Kir. Közalapítványi Erdőhivatal Pilismarót. Területe 458 kh. 489 négyszögöl. Luczenbacher Pál Örökösei 225 kh. 901 négyszögöl, Tömösvári Tivadar 129 kh. 1358 négyszögöl.

A felsorolt üzemszakaszok egyenként külön-külön adatlak bérbe. A bérletre vonatkozó zárt írásbeli ajánlatok 1942. május hó 29-g benyújtandók vagy postán beküldendők Schalkház Ferenc halászati társulati igazgató címére, Esztergom városháza. Az ajánlatok felbontása 1942. év május hó 23-án Esztergom város főjegyzői hivatalában d. e. 11 órakor történik.

A halászati társulat fenntartja magának a jogot, hogy amennyiben az ajánlatokat megfelelőnek nem tartja, úgy a felbontás alkalmával nyilvános árverést tartson.

Az ajánlat tevő köteles az ajánlat elfogadásakor azonnal egy évi bérösszeget előre lefizetni, amely összeg óvadékol képez és az az utolsó évi bérösszeg fejében számíttatik be. A szerződés megkötésekor egy félévi bérletet tartozik a bérlő előre kifizetni. A további bérösszegek félévenként előre fizetendők.

A társulat fenntartja magának a jogot, hogy az elfogadott bérösszeget buza vagy halárban rögzítse.

Esztergom, 1942. április 23.

Schalkház Ferenc s. k.

Dr. vitéz Bánomy Antal s. k.
halászati társulati elnök.

halászati társulat ig.

Budapesti nagybani halátlagarak.

É V	Ponty						Harcsa						Csuka						Dunai süllő			Balatoni fogas			
	Élő			Jegelt			Élő			Jegelt			Élő			Jegelt			Jegelt						
	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	
	kg. — pengőben																								
1941	2'182			1'484			3'050			2'725			1'962			1'562			4'146						
	2'162	2'173		1'656	1'571		3'050	3'047		2'675	2'710		1'875	1'884		1'656	1'548		3'837	3'915					
	2'176			1'574			3'042			2'730			1'816			1'426			3'761						
	2'074			1'399			3'025			2'750			—			1'669			3'391						
	2'231	2'311		1'570	1'543		3'137	3'276		2'778	2'735		2'000	1'650		1'818	1'646		3'289	3'309					
	2'628		2'485	1'659			3'666		3'488	2'078			1'300			1'450			3'246						
	2'639			1'710			3'655			2'377			1'375		1'932	1'437			2'729						
	2'920	2'823		1'787	1'782		—	3'902		3'187	2'709		1'750	1'875		1'594	1'589		3'033	2'915					
	2'910			1'850			4'150			2'565			2'500			1'735			2'982						
	2'614			1'750			3'700			3'000			2'012			1'487			2'884						
2'698	2'634		2'158	1'928		3'750	3'726		3'300	3'191		2'387	2'318		1'962	1'781		3'640	3'445						
2'589			1'875			3'728			3'273			2'555			1'895			3'811							
1942	2'760			2'666			4'150		—	—		2'469			2'075			3'766							
	2'770	2'786		2'322	2'379		4'917	5'031		—	—	2'600	2'544		1'975	2'148		3'915	4'135						
	2'827			2'150			6'025			—	—	2'563			2'395			4'724							

Budapesti kicsinybani halátlagarak.

É V	Ponty						Harcsa						Csuka						Dunai süllő			Balatoni fogas			
	Élő			Jegelt			Élő			Jegelt			Élő			Jegelt			Jegelt						
	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	Havi	Negyedévi	Évi	
	kg. — pengőben																								
1941	2'507			2'088			3'633			3'339			2'725			2'062			4'534						
	2'538	2'536		2'013	2'062		3'730	3'699		3'387	3'368		2'387	2'514		2'075	2'074		4'778	4'671					
	2'564			2'086			3'733			3'378			2'430			2'085			4'701						
	2'522			2'075			3'747			3'156			2'450			2'087			4'112						
	2'606	2'695		2'106	2'149		3'684	3'733		3'120	3'135		2'462	2'371		2'225	2'221		4'361	4'381					
	2'959		2'980	2'265			3'768		3'792	3'129			2'200			2'350			4'669						
	3'114			2'358			3'785			3'021			—		2'635	2'393			4'666						
	3'458	3'357		2'378	2'395		3'775	3'778		3'050	3'046		—	—		2'325	2'346		4'703	4'652					
	3'499			2'451			3'775			3'068			—			2'320			4'588						
	3'463			2'481			3'776			3'020			2'800			2'262			4'669						
3'434	3'331		2'481	2'482		3'975	3'959		3'025	3'384		3'219	3'021		2'344	2'365		4'626	4'714						
3'097			2'485			4'125			4'106			3'045			2'490			4'846							
1942	3'240			2'612			4'375		4'366			3'125			2'831			4'741							
	3'299	3'296		2'598	2'581		—	5'488		—	4'366	3'300	3'305		2'856	2'877		—	5'670						
	3'349			2'533			6'600			—	—	3'490			2'945			6'600							

Árverési hirdetés.

A Budapestvidéki Halászati Társulat a kezelésébe tartozó dunai vízszakaszok közül az I., III., IV., V., VII/a. VII/b-c. üzemszakaszoknak 1942. június 1-től kezdődő 6 évre terjedő bérbeadására f. évi május hó 20-án d. e. 11 órakor Illik Viktor halászcserdjében (Budapest, XIII. Népsziget) nyilvános szóbeli árverést tart. Részletes feltevések megtekinthetők a Társulathoz tartozó Dunarész bármely községi elöljáróságánál, polgármesteri hivatalá-

ban, (Budapest kivételével) vagy a Társulat hivatalos helységében (Budapest XIII., Váci út 174). Ugyanitt felvilágosítást nyújt Székelyi Árpád társulati igazgató bármely nap d. u. 2-4 óra között.

Budapest, 1942. május hó 6.

Budapestvidéki Halászati Társulat.
Pap Ferenc s. k.
elnök

Árjegyzés A Halértékesítő és Halbizományi R.T. és Zimmer Ferenc Halkereskedelmi R.T.-től nyert értékesítés

szerint 1942. évi április hó folyamán a nagybani halárak kg.-ként a következők voltak:

Élőponty: 2 kg. felett — — — — — 3.15

Élőponty	1.50 — 2.— kg-os	— — —	2.95
	1.— — 1.50 kg-os	— — —	2.75
	1.— kg. alatt	— — —	2.55
Jegeltponty:			
	nagy	— — —	2.50—3.—
	közép	— — —	2.30—2.85
	kicsi	— — —	1.50—2.40
Süllő	0.30 — 0.50 kg-ig	— — —	4.—4.20
»	0.50 — 1.— kg-ig	— — —	4.40—4.80
Fogas	1.— — 1.50 kg-ig	— — —	4.80—5.—
»	1.50 kg felett	— — —	5.20—6.—
Harcsa élő	— — —	— — —	5.50—6.50
» jegelt	— — —	— — —	3.—5.80
Csuka jegelt	— — —	— — —	2.—3.40
Élő kárász	— — —	— — —	1.40—1.80
Jegelt kárász	— — —	— — —	1.—1.30
Fehér hal	— — —	— — —	0.60—1.60
Kecsege	— — —	— — —	3.50
Márna	— — —	— — —	2.—2.80

K. Gy.

Gróf Jankovich Bésán Elemér HALNAGYKERESKEDÉSE.

Iroda:

Budapest, Ferenc József rakpart 17. Tel.: 186-239

Üzlet: 185-484

Budapest, IX. Központi Vásárcsarnok. Tel.: 185-273

Veszek 40 mázsa

5—10 dekás átlagsúlyu pontyivadékokat,

őszii vagy tavaszi szállításra. Ajánlatot

Halgazdaság Velence

címre kérek.

SUMONYI TÓGAZDASÁG

Tóth József és társai

HALKERESKEDÉSE

Folyóvízi és tavi halak

vétele és eladása nagyban és kicsinyben.

TELEFON: 185-740,

BUDAPEST

IX., Központi Vásárcsarnok

TÓGAZDASÁG

berendezésére alkalmas területet keres, eset-

leg meglévők kibővítésére vállalkozik

ZIMMER FERENC

HALKERESKEDELMI R.-T.

BUDAPEST.

Telefon: 133-539, 185-448, 185-338, 181-679.

VESZÜNK!

7—10 dekás egynyaras, vagy 25—40 dekás
kétynyaras gyorsnövésű nemes pikkelyes

PONTYIVADÉKOT,

ab Balaton. Mennyiségi és minőségi át-
vétel bizottság által Siófok vagy Fonyód
kikötőben. Ajánlatok aBALATON HALÁSZATI R.-T. SIÓFOK
címére.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság,
rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt-nál, Bpest.

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6—7. A Ferenc
József híd és Erzsébet híd között. Telefon: 18-59-65.Fióküzlet: VII., Thököly-út 16. szám. A Keleti pá-
lyaúdvár ind. oldalával szemközt. Telefon: 13-98-61.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

TELEFON:

Iroda: 185-0-71.

Üzlet: 185-5-84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

Halbizományi és Halértékesítő Rt.

A Magyar Tógazdaságok Rt. kizárólagos bizományosa

Igazgatóság: Budapest, V., József-tér 8. Telefon: 18-09-21, 18-09-22.

Levél cím: Budapest 4, postafiók 271. Távirati cím: Tógazdaságok.

Telep és iroda: Budapest, IX., Csarnok-tér 5. Telefon: 18-56-36.

Elárusítóhely: Budapest, IX., Központi Vásárcsarnok. Telefon: 18-56-36.

Szállítási iroda: Budapest, I., Budaörsi-út 87. Telefon: 26-87-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében
levő tógazdaságokból elsőrendű, gyorsnövésű egy- és kétynyaras tenyészpontyot,
anyapontyot, minden más tenyészhalat s megtermékenyített fogassülőikrát.